

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1970-1971.

11 MEI 1971.

Ontwerp van wet houdende verhoging en vermindering van sommige vastleggings- en ordonnanceringskredieten die als buitengewone begroting voor het begrotingsjaar 1970 werden uitgetrokken.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
FINANCIEN (1) UITGEBRACHT
DOOR DE H. **VAN BULCK**.

De Commissie heeft één vergadering gewijd aan het onderzoek van dit ontwerp.

De Minister van Begroting zette de bespreking in met de hiernavolgende uiteenzetting.

I. Ontwikkeling van de vastleggingsprogramma's inzake investeringen 1970.

A. Begrotingssector.

Volgens de richtlijnen moesten de voorstellen betreffende de investeringsprogramma's 1970 worden opgemaakt op 100 pct., met dien verstande dat het uit te voeren programma in beginsel zou worden vastgesteld door de Regering op 85 pct., d.i. de grootte van het oorspronkelijke programma voor 1969. De voorwaardelijke tranche van 15 pct. was bestemd voor :

(1) De volgende leden hebben aan de beraadslagingen van de Commissie deelgenomen :

De heren Adam, voorzitter; Ansiaux, Bricout, Claes, De Clercq C., De Groof, Demarneffe, Dulac, Henckaerts, Hougardy, Lagae, Maes, Snyers d'Attenhoven, Van Acker F., Wiard en Van Bulck, verslaggever.

R. A 8575

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

6bis (Zitting 1970-1971) : Ontwerp van wet;

359 (Zitting 1970-1971) : Amendement.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1970-1971.

11 MAI 1971.

Projet de loi augmentant et réduisant certains crédits d'engagement et d'ordonnancement ouverts au titre du budget extraordinaire pour l'année budgétaire 1970.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES FINANCES (1)
PAR M. **VAN BULCK**.

La Commission a consacré une réunion à l'examen du présent projet.

Le Ministre du Budget a introduit la discussion par l'exposé suivant :

I. Evolution des programmes d'engagements en matière d'investissements 1970.

A. Secteur budgétaire.

Selon les directives, les propositions relatives aux programmes d'investissements 1970 devaient être établies à 100 p.c., étant entendu que le programme à exécuter serait en principe arrêté par le Gouvernement à 85 p.c., soit la hauteur du programme initial autorisé pour 1969. La tranche conditionnelle de 15 p.c. était destinée à permettre :

(1) Les membres suivants ont participé aux délibérations de la Commission :

MM. Adam, président; Ansiaux, Bricout, Claes, De Clercq C., De Groof, Demarneffe, Dulac, Henckaerts, Hougardy, Lagae, Maes, Snyers d'Attenhoven, Van Acker F., Wiard et Van Bulck, rapporteur.

R. A 8575

Voir :

Documents du Sénat :

6bis (Session de 1970-1971) : Projet de loi;

359 (Session de 1970-1971) : Amendement.

1° een eventuele verhoging van de programma's in de loop van 1970 rekening houdend met de technische, economische en financiële mogelijkheden;

2° de vervanging, in de loop van het jaar, bij wege van interne aanpassing van het programma, van een post van het programma op 85 pct., waarvan de uitvoering in de loop van 1970 onmogelijk of onwenselijk zou geworden zijn, door een post uit de voorwaardelijke tranche;

3° de eventuele latere vaststelling door de Regering van een programma 1970 opgemaakt op grond van « objectieve criteria », dat in voorkomend geval een wederaanpassing met zich brengt van de departementale programma's in een algemeen programma 1970, gehandhaafd op het niveau van dat van 1969.

De voorstellen door de departementen ingediend voor het programma op 85 pct., lagen ongeveer 10,6 miljard boven het in beginsel aangenomen bedrag, namelijk het oorspronkelijke programma 1969 van 38,4 miljard.

De Ministerraad van 12 september 1969 stelde de programma's 1970 definitief vast op de volgende grondslag: in een globaal programma op 100 pct. werd een programma op 72,5 pct. werkelijk toegestaan. Dit bereikte in het begin 38,3 miljard. Met andere woorden, ondanks de toepassing van een voorwaardelijke tranche die een stijging te zien geeft ten opzichte van die van 1969 (12,9 miljard of 27,5 pct. in plaats van 7,4 miljard of 15 pct.) bleef het aanvangspeil van het gemachtigde programma gelijk aan dat van het jaar 1969. Voorzichtigheid was immers geboden in een periode van hoogconjunctuur en gelet op het hoge peil van de rentevoeten.

Ofschoon de aanvangsprogramma's 1969 en 1970 aldus op hetzelfde niveau werden vastgesteld, ontwikkelden zij zich nadien in zeer verschillende richting. Het programma 1969 steeg van 38,4 tot 38,7 miljard ten gevolge, enerzijds, van het vrijmaken ten belope van slechts 9/10^e van het programma op 85 pct. wegens de voornoemde financieringslasten en, anderzijds, ten gevolge van het aanvaarden van verschillende vermeerderingen bij wege van bijzondere beslissingen waarvan gewag werd gemaakt in het verslag van de Commissie voor de Financiën van 4 februari 1970. (Belgische Senaat — zitting 1969-1970, Gedr. St. n° 194, blz. 2). Het programma op 72,5 pct. van 1970, waarvan de uitvoering geheel werd toegestaan, werd daarentegen nog verhoogd met nagenoeg 5 miljard. Het steeg aldus van 38,3 tot 43,2 miljard.

De belangrijkste vermeerderingen hebben betrekking op Openbare Werken (3,3 miljard, waarvan 1.250 miljoen voor de herstelling van de winterschade aan de wegen, 869 miljoen voor het Wegenfonds, 400 miljoen voor het gebouw van de Raad van Europese Ministers, 261 miljoen voor het Fonds voor Economische Expansie en 200 miljoen voor de uitvoering van de wet Brunfaut), Nationale Opvoeding (1,2 miljard, waarvan 721 miljoen voor het Fonds der Schoolgebouwen van de Staat en 440 miljoen voor het Fonds der Gebouwen van het Hoger Onderwijs), Verkeerswezen (162 miljoen, waarvan 150 voor verschillende werken van de

1° une majoration éventuelle des programmes au cours de l'année 1970 en fonction des possibilités techniques, économiques et financières;

2° la substitution en cours d'année, par voie d'aménagement interne du programme, d'un poste prévu dans la tranche d'éventualité à un poste du programme à 85 p.c. dont la réalisation serait devenue impossible ou inopportune au cours de l'année 1970;

3° éventuellement, la fixation ultérieure, par le Gouvernement, d'un programme 1970 établi en fonction de « critères objectifs », impliquant, le cas échéant, une réadaptation des programmes départementaux au sein d'un programme général 1970 maintenu au niveau de celui de 1969.

Les propositions introduites par les départements pour le programme à 85 p.c. excédèrent de quelque 10,6 milliards le montant admis en principe, soit le programme 1969 initial de 38,4 milliards.

Le Conseil des Ministres du 12 septembre 1969 fixa définitivement les programmes 1970 sur la base suivante: au sein d'un programme global à 100 p.c. était effectivement autorisé un programme à 72,5 p.c. Celui-ci atteignait au départ 38,3 milliards. Autrement dit, malgré l'application d'une tranche conditionnelle en augmentation par rapport à celle de 1969 (12,9 milliards ou 27,5 p.c. au lieu de 7,4 milliards ou 15 p.c.), le niveau de départ du programme autorisé restait égal à celui de l'année 1969. La prudence s'imposait en effet en période de haute conjoncture et vu le niveau élevé des taux d'intérêt.

Si les programmes de départ 1969 et 1970 s'établissaient ainsi au même niveau, leur évolution ultérieure fut nettement différente. Le programme 1969 est passé de 38,4 à 38,7 milliards, à la suite, d'une part, de sa libération à concurrence seulement des 9/10e du programme à 85 p.c. eu égard aux charges prérappelées du financement et, d'autre part, par suite de l'acceptation de diverses majorations par voie des décisions particulières dont il a été fait état dans le rapport de la Commission des Finances du 4 février 1970 (Sénat de Belgique, Session 1969-1970, Doc. n° 194, p. 2). Par contre, le programme à 72,5 p.c. de 1970, dont la réalisation a été intégralement autorisée, a en outre été majoré à concurrence de près de 5 milliards. Il est ainsi passé de 38,3 à 43,2 milliards.

Les principales majorations concernent les Travaux publics (3,3 milliards, dont 1.250 millions pour la réparation des dégâts d'hiver causés aux routes, 869 millions pour le Fonds des routes, 400 millions pour l'immeuble du Conseil des Ministres européens, 261 millions pour le Fonds d'expansion économique et 200 millions pour l'exécution de la loi Brunfaut), l'Education nationale (1,2 milliard, dont 721 millions pour le Fonds des constructions scolaires de l'Etat et 440 millions pour le Fonds des constructions de l'enseignement supérieur), les Communications (162 millions, dont 150 pour divers travaux de la S.N.C.B.), la Santé

N.M.B.S.), Volksgezondheid (121 miljoen voor het Fonds voor Economische Expansie) en Landbouw (102 miljoen).

Hierbij valt aan te stippen dat het programma van 43,2 miljard slechts ten dele ten laste van de vastleggingskredieten van de eigenlijke buitengewone begroting werd uitgevoerd. Verscheidene fondsen zijn in dit programma opgenomen: Wegenfondsen, Fonds der Schoolgebouwen, Fonds der Gebouwen van het Hoger Onderwijs, en, ten dele, Fonds voor Economische Expansie. Afgezien van die verschillende fondsen, die in het totaal 18,3 miljard als aangepaste programma's vertegenwoordigen, belopen rechtstreeks toegestane investeringen ten laste van de vastleggingskredieten van de buitengewone begroting 1960 24,9 miljard (met uitsluiting van het Fonds voor vernieuwing van de N.M.B.S., d.i. 3,3 miljard, dat vanaf 1970 wordt opgenomen in de rubriek van de financiële uitgaven die slechts ordonnanceringkredieten bevat).

B. Sector buiten begroting.

Deze sector omvat hoofdzakelijk de intercommunale verenigingen voor autowegen, en de toelagen voor gemeentelijke werken gefinancierd door het Gemeentekrediet. Hij werd in beginsel onderworpen aan dezelfde regeling als de begrotingssector, met een zeer ruime afwijking, te weten dat de Regering besloten heeft tot de prioritaire uitvoering op 100 pct. van de programma's van de intercommunale verenigingen voor autowegen. Rekening gehouden met de bijzondere inspanning die aldus voor de autowegen wordt gedaan, werd het toegestane programma vastgesteld en gehandhaafd op 14,7 miljard en de voorwaardelijke tranche op 1,6 miljard. Pro memorie zij nog vermeld dat het overeenkomstige programma van 1969 in het begin 12,6 miljard bedroeg. Het werd nadien verhoogd tot 13,4 miljard.

C. Financiële uitgaven (voorschotten en participaties).

De uitgaven, toegerekend op de ordonnanceringskredieten van de buitengewone begroting, zijn financiële investeringen. Hun financiering door middel van een lening, zoals de materiële investeringen, verklaart waarom ze bij deze investeringen worden gevoegd met name in de tabellen in de algemene toelichting van de begroting. Dit programma, waarop als gevolg van het eigen karakter ervan geen voorwaardelijke tranche wordt toegepast, werd goedgekeurd op een bedrag van 9,1 miljard (waarvan 3,3 miljard voor het vernieuwingsfonds van de N.M.B.S. dat vroeger was opgenomen in de vastleggingsprogramma's van het departement van Verkeerswezen). Het overeenstemmende programma van 1969 bedroeg, op dezelfde basis, 8,3 miljard.

II. Verloop van de Buitengewone Begroting 1970.

A. Vastleggingskredieten :

Wanneer men geen rekening houdt met de kredieten die van 1969 naar 1970 werden overgedragen op grond van de wettelijke bepalingen inzake rijkscomptabiliteit en die onge-

publiek (121 millions pour le Fonds d'expansion économique) et l'Agriculture (102 millions).

Il est à noter que le programme de 43,2 milliards n'a été exécuté qu'en partie à charge des crédits d'engagements du budget extraordinaire proprement dit. Divers fonds sont inclus dans ce programme : Fonds des routes, Fonds des constructions scolaires de l'Etat, Fonds des constructions scolaires provinciales et communales, Fonds des constructions de l'enseignement supérieur et, pour partie, Fonds d'expansion économique. Abstraction faite de ces divers fonds, qui représentent au total 18,3 milliards en programmes ajustés, les investissements autorisés directement à charge des crédits d'engagement du budget extraordinaire 1970 sont de 24,9 milliards (non compris le fonds de renouvellement de la S.N.C.B., soit 3,3 milliards, qui, à partir de 1970, est repris dans la rubrique des dépenses financières, celle-ci ne comportant que des crédits d'ordonnement).

B. Secteur extra-budgétaire.

Ce secteur comprend principalement les intercommunales d'autoroutes et les subventions pour travaux communaux financées par le Crédit communal. Il a été soumis en principe au même régime que le secteur budgétaire, avec une très large dérogation, à savoir que le Gouvernement a décidé la réalisation prioritaire à 100 p.c. des programmes des intercommunales d'autoroutes. Compte tenu de l'effort particulier ainsi accepté en matière d'autoroutes, le programme autorisé a été arrêté et maintenu à 14,7 milliards et la tranche conditionnelle à 1,6 milliard. Pour mémoire, le programme correspondant de 1969 était de 12,6 milliards au départ; il a été porté ultérieurement à 13,4 milliards.

C. Dépenses financières (avances et participations).

Ces dépenses, imputées à charge des crédits d'ordonnement du budget extraordinaire, constituent des investissements financiers. Le financement par l'emprunt, comme les investissements matériels, explique le fait qu'on les joigne à ceux-ci, notamment dans les tableaux figurant dans l'exposé général du budget. Ce programme, non soumis à l'obligation d'une tranche conditionnelle en raison de son caractère propre, a été approuvé au montant de 9,1 milliards (dont 3,3 milliards pour le fonds de renouvellement S.N.C.B., qui figurait antérieurement dans les programmes d'engagement du département des Communications). Sur la même base, le programme correspondant de 1969 a été de 8,3 milliards.

II. Evolution du budget extraordinaire de 1970.

A. Les crédits d'engagement :

Si on néglige la masse des crédits reportés de 1969 à 1970 en vertu des dispositions légales en matière de comptabilité de l'Etat et dont le montant se chiffre à quelque 7 milliards,

veer 7 miljard bedroegen, heeft de Regering in 1970 kunnen beschikken over vastleggingskredieten die aanvankelijk 28,6 miljard beliepen. In het aanpassingsblad wordt dit bedrag op 23,8 miljard teruggebracht, wat een nettovermindering van 4,8 miljard betekent of het verschil tussen de verminderingen ten belope van 6,3 miljard en de verschillende vermeerderingen ten bedrage van 1,5 miljard.

De voorwaardelijke tranche bepaald in het vastleggingsprogramma en aanvankelijk vastgesteld op 12,9 miljard — waarvan 4 miljard voor de Fondsen — werd niet gebruikt, met het gevolg dat de desbetreffende vastleggingskredieten werden opgeheven. Deze kredieten worden namelijk traditioneel op de buitengewone begroting uitgetrokken ten einde die voorwaardelijke tranche zo nodig geheel of gedeeltelijk te kunnen aanwenden, al naar de evolutie van de economie en de stand van de kapitaalmarkt.

Die opgeheven kredieten bedragen 6,0 miljard, waarvan 0,3 miljard feitelijk kredieten zijn die in de loop van het jaar door de Ministerraad werden overgeschreven.

Daarentegen werden in de aanpassingen verschillende verhogingen opgenomen voor een totaal bedrag van 1,5 miljard. De belangrijkste regulariseert bij Openbare Werken, ten belope van 1.007,5 miljoen, een beslissing van de Ministerraad betreffende de dringende herstelling van de schade aan de wegen, veroorzaakt door een bijzonder strenge winter.

Bij Openbare Werken komen eveneens drie kredietoverdrachten voor die door de Ministerraad werden toegestaan : 45 miljoen voor werken uitgevoerd aan de havens welke door de ondergeschikte openbare besturen worden beheerd, 30 miljoen voor de Europese scholen te Ukkel, Mol en Sint-Lambrechts-Woluwe en 185 miljoen voor de onteigeningen waartoe het optrekken van een gebouw voor de Raad van Ministers der Europese Gemeenschappen te Brussel aanleiding geeft. Tenslotte werd een kredietverhoging van 100 miljoen eveneens door de Ministerraad toegestaan voor dringende herstelling van sommige schoolgebouwen.

De andere enigszins belangrijke verhogingen komen voor bij Landsverdediging. Twee ervan betreffen de legeringsuitgaven in Duitsland : de eerste, van 8,4 miljoen, vloeit voort uit het toegenomen aantal rechthebbenden op de bijslag bij de verwijderingsvergoeding van 1 D.M. De tweede, van 58,9 miljoen, is het gevolg, enerzijds, van de verhoging met 9 pct. van de lonen van de Duitse burgerlijke werkkrachten in de Bondsrepubliek na de herwaardering van de D.M. en, anderzijds, van de gevoelige stijging van de kostprijs van de brandstoffen.

De derde verhoging is een nieuw krediet ten belope van 80 miljoen, uitgetrokken voor de aankoop van gepantserde lichte verkenningvoertuigen (C.V.R.T.).

B. Ordonnanceringskredieten :

De afschaffing van de voorwaardelijke tranche aan vastleggingskredieten heeft geleid tot een vermindering van de ordonnanceringskredieten ten belope van 1,5 miljard.

le Gouvernement a pu disposer en 1970 de crédits d'engagement s'élevant à l'origine à 28,6 milliards. Le feuillet d'ajustement ramène ce montant à 23,8 milliards, soit une réduction nette de 4,8 milliards, représentant la contraction entre les réductions totalisant 6,3 milliards et les majorations diverses de 1,5 milliard.

La non-utilisation de la tranche conditionnelle prévue dans le programme d'engagement et initialement établie à 12,9 milliards — dont 4 milliards pour les Fonds — a entraîné la suppression des crédits d'engagement correspondants. Ces crédits sont, en effet, traditionnellement prévus au budget extraordinaire en vue de rendre possible, s'il échet, l'exécution de cette tranche conditionnelle, en tout ou partie, en fonction de l'évolution économique et de l'état du marché des capitaux.

La suppression desdits crédits porte sur un montant de 6 milliards, tandis que 0,3 milliard représentent en fait des transferts de crédits autorisés en cours d'année par le Conseil des Ministres.

Diverses majorations, par contre, sont introduites dans les ajustements pour un montant total de 1,5 milliard. La plus importante régularise aux Travaux Publics, pour un montant de 1.007,5 millions, une délibération prise par le Conseil des Ministres pour la réparation urgente des dégâts occasionnés aux routes par un hiver particulièrement rigoureux.

Aux Travaux Publics également figurent trois transferts de crédits autorisés par le Conseil des Ministres : 45 millions pour travaux exécutés aux ports gérés par les administrations publiques subordonnées, 30 millions pour les écoles européennes d'Uccle, de Mol et de Woluwe-Saint-Lambert et 185 millions pour procéder aux expropriations nécessaires à la construction à Bruxelles d'un bâtiment destiné au Conseil des Ministres des Communautés européennes. Enfin, une majoration de crédit de 100 millions a également été autorisée par le Conseil des Ministres en vue de la réparation urgente de certains bâtiments scolaires.

Les autres majorations de quelque importance figurent à la Défense nationale. Deux d'entre elles concernent les dépenses de stationnement en Allemagne : la première, de 8,4 millions, résulte de l'augmentation du nombre de bénéficiaires du complément de l'indemnité d'éloignement de 1 D.M., tandis que la seconde, de 58,9 millions, découle, d'une part, de la majoration de 9 p.c. des salaires du personnel civil allemand en République fédérale d'Allemagne à la suite de la réévaluation du D.M. et, d'autre part, de la hausse sensible du prix de revient des combustibles.

La troisième majoration résulte de l'inscription d'un crédit d'un principe nouveau pour un montant de 80 millions en vue de la mise en œuvre d'un programme d'acquisition de véhicules blindés légers de reconnaissance (C.V.R.T.).

B. Les crédits d'ordonnancement :

La suppression, en crédits d'engagement, de la tranche conditionnelle a eu pour corollaire une réduction des crédits d'ordonnancement de l'ordre de 1,5 milliard.

De vermeerderingen bedragen evenwel 3,3 miljard en regulariseren beslissingen welke door de Wetgevende of door de Uitvoerende macht zijn genomen. De belangrijkste ervan zijn :

— Economische Zaken : de vermeerdering met 100 miljoen bij de wet van 6 november 1970 tot uitbreiding van het stelsel van de wet van 24 december 1968, waarbij de bevoegdheden van het gemeenschappelijk Waarborgfonds voorlopig werden uitgebreid, evenals de vermeerdering, in het raam van het wetenschappelijk onderzoek, van de tweede tranche voor de derde kern van de kernreactor B.R. 3;

— Financiën : de aanvullende dotatie van 400 miljoen voor de Nationale Delcredetendienst bepaald in het koninklijk besluit van 10 juni 1970, evenals de regularisatie ten belope van 47 miljoen van een lening van 50 miljoen die België aan de Filipijnen heeft toegekend in het raam van de wet van 3 juni 1964;

— Openbare Werken : de regularisatie van de beslissingen van de Ministerraad die reeds vermeld zijn bij de vastleggingskredieten : 1.250 miljoen voor de wegen, 70 miljoen voor de aankoop van het tehuis « Achille Delattre » te Morlanwelz, 185 miljoen voor de gronden bestemd voor het gebouw ten behoeve van de Raad van Ministers van de Europese Gemeenschappen en 45 miljoen voor de herstelling van schoolgebouwen;

— Sociale Voorzorg : de toekenning van een terugvorderbaar voorschot van 1 miljard aan het R.I.Z.I.V. door de Kabinetsraad, ten einde de slechte katoestand van de verzekeringsinstellingen te verhelpen;

— Landsverdediging tenslotte : een eerste tranche van 80 miljoen voor het aankoopprogramma van de C.V.R.T., zoals gebeurd is aan de kant van de vastleggingskredieten.

**

Na deze uiteenzetting van de Minister worden enkele vragen gesteld.

Een lid vraagt uitleg over een vastleggings- en ordonnancierskrediet van 185 miljoen bestemd om over te gaan tot de nodige onteigeningen voor de oprichting van een gebouw voor de Raad van Ministers van de Europese Gemeenschappen. Hij meent te weten dat van deze onteigeningen werd afgezien en begrijpt dan ook niet waarom dit krediet nog ingeschreven blijft op de begroting.

Een ander lid wenst te vernemen of de Belgische Regering waarborgen heeft omtrent de definitieve vestiging van de Europese Gemeenschappen te Brussel. Zo zulks niet het geval is, vindt hij het onaanvaardbaar dat de Belgische Regering nog aanzienlijke bedragen zou besteden aan de oprichting van gebouwen voor de Europese instellingen.

De Minister van Begroting meent dat de investeringen die België doet ter zake de prijs zijn voor de vestiging van de Europese Gemeenschappen te Brussel.

In artikel 72.10 was een vastleggingskrediet van 400 miljoen uitgetrokken voor een gebouw voor de Raad van Ministers van de Europese Gemeenschappen te Brussel.

Les majorations, par contre, atteignent 3,3 milliards et régularisent des décisions prises tantôt au niveau du pouvoir législatif, tantôt au niveau de l'Exécutif. Parmi les plus importantes, on peut relever :

— aux Affaires économiques, la majoration de 100 millions accordée par la loi du 6 novembre 1970 portant extension du régime institué par la loi du 24 décembre 1968 étendant à titre provisoire les attributions du Fonds commun de garantie ainsi qu'une majoration dans le cadre de la recherche scientifique, pour la deuxième tranche du 3e cœur du réacteur nucléaire B.R. 3;

— aux Finances, la dotation complémentaire de 400 millions à l'Office national du Ducroire prévue dans l'arrêté royal du 10 juin 1970 ainsi que la régularisation, pour un montant de 47 millions, d'un prêt de 50 millions accordé par la Belgique aux Philippines dans le cadre de la loi du 3 juin 1964;

— aux Travaux Publics, la régularisation de délibérations du Conseil des Ministres déjà citées dans les crédits d'engagement : 1.250 millions pour les routes, 70 millions pour l'achat du home « Achille Delattre » à Morlanwelz, 185 millions pour les terrains destinés à la construction du bâtiment pour le Conseil des Ministres des Communautés européennes et 45 millions pour les réparations aux bâtiments scolaires;

— à la Prévoyance sociale, l'octroi d'une avance récupérable d'un milliard à l'I.N.A.M.I., décidée par le Conseil des Ministres, pour remédier à la situation de trésorerie difficile des organismes assureurs;

— à la Défense nationale, enfin, tout comme en crédits d'engagement, une première tranche de 80 millions pour le programme d'achat des C.V.R.T.

**

A la suite de cet exposé du Ministre, quelques commissaires ont posé des questions.

Un membre demande des explications sur un crédit d'engagement et d'ordonnancement de 185 millions destiné aux expropriations nécessaires en vue de la construction d'un bâtiment pour le Conseil des Ministres des Communautés européennes. Il croit savoir qu'on a renoncé à ces expropriations et il ne comprend pas dès lors pourquoi ce crédit reste inscrit au budget.

Un autre commissaire aimerait savoir si le Gouvernement belge a reçu des garanties quant à l'installation définitive des Communautés européennes à Bruxelles. Dans la négative, il lui paraît inadmissible que le Gouvernement belge consacre encore des sommes considérables à la construction de bâtiments pour les institutions européennes.

Le Ministre du Budget estime que les investissements effectués par la Belgique à cet effet constituent le prix de l'implantation des Communautés européennes à Bruxelles.

Un crédit d'engagement de 400 millions figurait à l'article 72.10 en vue de la construction d'un bâtiment pour le Conseil des Ministres des Communautés européennes à Bruxelles.

Aangezien de bouwwerken niet onmiddellijk konden worden aangevat en eerst onteigeningen nodig waren, nam de Kabinetsraad op 17 juli 1970 een beslissing om een vastlegingskrediet van 185 miljoen over te schrijven en een ordonnanceringskrediet van hetzelfde bedrag uit te trekken op artikel 71.04.

Het bijblad regulariseert deze beslissing die destijds genomen werd in het kader van onze verplichtingen tegenover de Gemeenschappen.

Ten gevolge van sommige vertragingen werd op dit krediet nog niets toegerekend.

De Minister van Openbare Werken verklaart in een nota dat de 185.000.000 frank nodig voor de oprichting van het vermelde complex, inderdaad de raming was van het eerste voorstel dat midden 1970 werd gedaan en dat de onteigening inhield van een gedeelte van het complex gevormd door de Karel de Grotelaan, de Stevinstraat en de Archimedestraat, zonder de buildings I en II van de firma Amelinckx. Gezien dit gebouwencomplex, na besprekingen, te klein werd bevonden, werd zelfs de mogelijkheid overwogen het volledig complex te onteigenen, dus met inbegrip van de gebouwen gelegen langs de Ambiorixsquare en de building I en II van de firma Amelinckx. Na nieuwe vergaderingen werd deze mogelijkheid evenmin weerhouden en werd begin april een ontwerp van nota voor de Ministerraad aan zijn Kabinet voorgelegd.

In dit ontwerp werd het voorstel gedaan een onteigeningsplan op te stellen, voor het geheel der verschillende gebouwencomplexen gelegen tussen de Wetstraat, de Karel de Grotelaan, de Stevinstraat en de Etterbeeksesteenweg, met inbegrip van het onbebouwde gedeelte ten westen van deze steenweg gelegen. De totale raming van deze onteigeningen bedroeg 690.000.000 frank. Er werd vooropgesteld een eerste fase te laten uitvoeren bestaande uit het onteigenen van de blokken A, B en C, geraamd op 400.000.000 frank. Sindsdien zijn er geen wijzigingen meer ingetreden met betrekking tot het bepalen van de te onteigenen gebouwencomplexen en de opgestelde ramingen.

De Raad van Ministers van de E.E.G. heeft intussen een meer omvangrijk programma voor het nieuw op te richten gebouw aanvaard. Een nieuwe raming zal dus moeten opge maakt worden. Maar in elk geval is het zeer dringend de onteigeningen aan te vangen. Het overgedragen krediet van 185 miljoen zal toelaten deze onteigeningen aan te vatten. De nodige bijkredieten zullen in 1971 aangevraagd worden zodra het Ministerie van Openbare Werken over een nauwkeurige raming zal beschikken. Het is dus beslist nodig deze kredieten te behouden. Een schrapping zou verkeerd kunnen geïnterpreteerd worden door de autoriteiten van de E.E.G.

Het is belangrijk dat België zijn wil bevestigt zo vlug mogelijk te voldoen aan de supplementaire vraag van de E.E.G. inzake gebouwen.

Etant donné que les travaux de construction ne pouvaient être entamés immédiatement et qu'il convenait au préalable de réaliser certaines expropriations, une délibération a été prise le 17 juillet 1970 par le Conseil de Cabinet transférant un crédit d'engagement de 185 millions et inscrivant un crédit d'ordonnancement du même montant à l'article 71.04.

Le feuilletton d'ajustement régularise cette délibération, prise à l'époque dans le cadre de nos engagements vis-à-vis des Communautés.

Par suite de certains retards, aucune imputation n'a encore été faite sur ce crédit.

Dans une note, le Ministre des Travaux publics déclare que le montant de 185 millions de francs nécessaire pour la construction du complexe en question, représentait en effet l'estimation de la première proposition faite au milieu de 1970 et qui comportait l'expropriation d'une partie du complexe délimité par le Boulevard Charlemagne, la rue Stévin et la rue Archimède, sans les buildings I et II de la firme Amelinckx. Etant donné qu'après discussion, on a estimé que cet ensemble de bâtiments était trop petit, on a même envisagé la possibilité d'exproprier le complexe tout entier, y compris donc les bâtiments situés le long du Square Ambiorix et les buildings I et II de la firme Amelinckx. Après de nouvelles réunions, cette possibilité n'a pas été retenue non plus et, au début d'avril, un projet de note destinée au Conseil des Ministres a été soumis à son Cabinet.

Dans ce projet, il était proposé d'élaborer un plan d'expropriation pour l'ensemble des divers complexes sis entre la rue de la Loi, le boulevard Charlemagne, la rue Stévin et la chaussée d'Etterbeek, y compris la partie non bâtie à l'ouest de celle-ci. L'estimation totale de ces expropriations s'élevait à 690 millions de francs. Il a été proposé de réaliser une première phase comportant l'expropriation des blocs A, B et C, estimée à 400 millions de francs. Depuis, il n'y a plus eu de modifications en ce qui concerne la désignation des bâtiments à exproprier et les estimations faites.

Dans l'entretemps, le Conseil des Ministres de la C.E.E. a approuvé un programme plus important pour le nouveau bâtiment à construire. On devra donc établir une nouvelle estimation. Mais il faut en tous cas procéder d'urgence aux expropriations. Le crédit transféré de 185 millions permettra de le faire. Les crédits supplémentaires indispensables seront sollicités en 1971, dès que le Ministère des Travaux publics disposera d'une estimation précise. Il est donc absolument nécessaire de maintenir ces crédits. Leur suppression pourrait donner lieu à une interprétation erronée de la part des autorités de la C.E.E.

Il est important que la Belgique confirme sa volonté de répondre avec toute la diligence possible à la demande supplémentaire de la C.E.E. en matière de bâtiments.

Het lid neemt geen voldoening met het antwoord en behoudt zich het recht voor de Minister van Openbare Werken rechtstreeks te ondervragen.

Een lid vraagt uitleg over het terugvorderbaar bedrag van 1 miljard dat aan de R.I.Z.I.V. werd uitgekeerd. Zal dit bedrag wel ooit worden terugbetaald ?

De Minister verklaart dat de terugvordering zal worden geëist zodra de toestand zulks zal toelaten.

Het ontwerp met het amendement van de Regering wordt tenslotte aangenomen met 5 stemmen tegen 3.

Dit verslag werd met algemene stemmen goedgekeurd.

De Verslaggever,
J. VAN BULCK.

De Voorzitter,
E. ADAM.

Un membre déclare qu'il n'est pas satisfait de cette réponse et qu'il se réserve d'interroger directement le Ministre des Travaux publics.

Un commissaire demande des explications au sujet du montant récupérable de 1 milliard qui a été octroyé à l'I.N.A.M.I. Ce montant sera-t-il jamais remboursé ?

Le Ministre déclare que le remboursement sera exigé dès que la situation le permettra.

Le projet tel qu'il a été amendé par le Gouvernement a été adopté par 5 voix contre 3.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
J. VAN BULCK.

Le Président,
E. ADAM.